

Publicerad 2016-05-26 19:11 av Enso

Klockan tre varje natt.

Jag hade ljugit om jag sa att jag inte fick en klump i magen,
Av dina smilgropar, som formar sig ibland.
Nu mer sällan.

Och förlåt för alla mina tomma blickar, och kanske till och med tomma ord, ibland.
Jag tänker inte på så mycket, eller det gör jag visst, men inte sådär.

För ändå,
Du formger mig, och fyller mig med liv.
Du formger allt, även i omkretsen.
Du skapar mig, och det har du alltid gjort.
För Jag kommer alltid att vara rotlös och du kommer alltid att vara fast.
Jag är rotlös och du är fast.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Enso med Poeter.se id #72219 innehar upphovsrätten